

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Decizia nr. 2836/2011

Pronunțată în ședință publică, astăzi 18 mai 2011.

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel Constanța reclamantul F.P.F. a solicitat în contradictoriu cu părâta Agentia Națională de Integritate, anularea actului de constatare nr. 320/1.L/2009 emis de părâtă.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că actul de constatare a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. 5 pct. 8 și ale art. 46 pct. 2 din Legea nr. 144/2007, pe fondul cauzei arătând că în mod greșit s-a reținut starea sa de incompatibilitate, întrucât SC N.O. SA nu este o societate de interes național.

Prin întâmpinare, părâta Agentia Națională de Integritate a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, depunând la dosar documentația care a stat la baza actului constatator.

Prin Sentința civilă nr. 223/CA din 23 iunie 2010 Curtea de Apel Constanța a admis contestația formulată de reclamantul F.P.F., în contradictoriu cu părâta Agentia Națională de Integritate și a anulat actul de constatare nr. 320/1.L/2009 emis de părâtă.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea de apel a reținut, în esență, că prin actul de constatare nr. 320/I.I./2009 întocmit de Agentia Națională de Integritate s-a reținut că reclamantul F.P.F. se află în stare de incompatibilitate din data de 16 aprilie 2009 și până în prezent, întrucât deține atât funcția de consilier local cât și pe cea de administrator director la SC N.O. SA.

Referitor la apărările reclamantului privind încălcarea dispozițiilor art. 46 alin. (2) din Legea nr. 144/2007, instanța de fond a apreciat că acestea sunt nefondate, având în vedere că actul de constatare i-a fost comunicat reclamantului la data 5 martie 2010, procedura de comunicare fiind reluată în data de 22 martie 2010.

Pe fondul cauzei, prima instanță a constatat că reclamantul nu s-a aflat în starea de incompatibilitate prevăzută de art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, întrucât SC N.O. SA a fost înființată prin H.G. nr. 1228/1990, din hotărârea de înființare nerezultând că societatea este de interes național și nici din datele furnizate de O.R.C. Constanța nu rezultă că după data înființării societatea a devenit de interes național.

Totodată, s-a mai reținut în considerentele sentinței atacate că prin Decizia nr. 415/2010 s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1-9 din Legea nr. 144/2007, dispoziții ce au permis efectuarea verificărilor și a notei de constatare.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs părâta Agentia Națională de Integritate, susținând că hotărârea atacată este nelegală și netemeinică, pentru următoarele motive, ce se încadrează în drept, din punct de vedere procedural în prevederile art. 394 pct. 9 și art. 304¹ C. proc. civ.:

- În mod greșit instanța de fond a reținut că societatea comercială la care reclamantul și-a exercitat funcția de director și, respectiv, administrator, nu ar fi o societate de interes național, în sensul art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003;
- În mod nelegal a fost invocată Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010 a Curții Constituționale, prin care s-a constatat neconstituționalitatea art. 1-9 din Legea nr. 144/2007, având în vedere că procedura de verificare a stării de incompatibilitate a reclamantului s-a desfășurat anterior publicării acestei decizii.

Analizând actele și lucrările dosarului de fond, precum și motivele de recurs invocate, Înalta Curte constată că recursul este intemeiat, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 88 alin (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și

completările ulterioare "funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, asociat, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la regiile autonome și societățile comerciale de interes local înființate sau aflate sub autoritatea consiliului local ori a consiliului județean respectiv sau la regiile autonome și societățile comerciale de interes național care își au sediul sau care dețin filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă", este incompatibilă cu funcția de consilier local.

Conform art. 17 din Legea 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale "unitățile economice de interes republican se organizează ca societăți comerciale prin hotărâre a Guvernului, iar cele de interes local, prin decizia organului administrației locale de stat".

Cum societatea comercială N.O. SA a fost înființată pe baza dispozițiilor Legii nr. 15/1990, prin H.G. 226 din 21 noiembrie 1990, din interpretarea sistematică a textelor normative, rezultă că societatea este de interes național.

De asemenea, este întemeiat și motivul de recurs privind greșita invocare a neconstituționalității art. 1-9 din Legea nr. 144/2007, stabilită prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010 a Curții Constituționale, publicată la o dată ulterioară încheierii actului de constatare, având în vedere că, potrivit art. 147 din Constituție, aceste decizii nu retroactivează.

Pentru considerentele menționate, cu referire la art. 312 alin. (1), (2) și (3) recursul urmează a fi admis, modificându-se sentința atacată în sensul respingerii acțiunii formulate de reclamant împotriva actului de constatare a stării de incompatibilitate, ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Admite recursul declarat de Agenția Națională de Integritate împotriva Sentinței nr. 223/CA din 23 iunie 2010 a Curții de Apel Constanța, secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal.

Modifică, în tot, sentința atacată, în sensul că respinge acțiunea ca neîntemeiată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 18 mai 2011.